Anul XIV. No. 2458 · 6 PAGINI 2 LEI · 6 Iulie 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 700
Pe şase luni . . . . „ 350
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori E. EMILIAN şi E. MUNTEANU · Director: AL. MUNTEANU · Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON Direcţia 3,26,60. Administra ia 3,26,10 Redacţia şi provincia 3,26,69

ROMANIA A INVINS POLONIA LA LODZ CU 4-2 (3-2)

Practicând un joc superior, bazat pe „voinţa" nestrămutatată în victorie, echipa noastră naţională a repurtat cel mai mare succes internaţional din acest an

Victoria de eri

Pronosticul nostru s'a realizat.

Pe teren străin, vlăguită de o campanie prelungită de matchuri, în faţa unui adversar cu posibilităţi încercate, echipa noastră naţională a repurtat o minunată izbândă la Lodz.

România a învins eri Polonia, cu 4-2.

Nu am văzut matchul. L-am trăit în palpitaţia transmisiunii dela Radio. L-am completat, apoi, într'o lungă convorbire telefonică cu trimisul nostru special la Lodz. Informaţiunile acestea nu ne îndrituesc însă să însemnăm aici aprecieri şi comentarii asupra jocului.

In altă parte a ziarului, competenţa indiscutabilă a trimisului nostru special face pentru cititorii noştri o cronică amănunţită şi pricepută.

Aici, doar satisfacţia pe care a prilejuit-o victoria de eri, a footbllului românesc, ţinem să îşi aibă mărturie.

După 1-1 cu Cehoslovacia, după 2-1 cu Belgia, şi 2-2 cu Suedia, echipa noastră naţională şi-a încheiat stagiunea de vară, cu o entuziasmantă victorie asupra reprezentativei polone.

De două ori Baratky — a cărui formă actuală îi aduce mereu ofrande de aplauze şi elogii — Bodola şi Dobay au străpuns apărarea Poloniei şi au făcut în poarta adversarilor noştri de eri, culcuş pentru balonul ultimei victorii a footballului românesc.

Cu 4-2, învingătorii Suediei au capotat eri în faţa echipei noastre naţionale, certificând pentru toată lumea o superioritate tranşată a footballului românesc.

S'au făcut poate, şi eri greşeli. N'au corespuns, poate, nici eri, toţi componenţii echipei noastre reprezentative. Discuţii, reproşuri şi nemulţumiri se pot monta pe succese oricât de entusiasmante. Să le combine nemulţumiţii de profesie, din diletantismul gazetăriei noastre sportive.

Pentru noi, pentru toţi aceia cari au palpitat eri în faţa difuzoarelor, aşteptând cu respiraţia gâtuită, să se rezolve o intervenţie a apărării poloneze sau un atac vijelios al înaintării noastre, echipa noastră naţională merită elogii.

A repurtat o victorie mare, în dificile condiţii de joc.

A completat buchetul celor patru partide din vara aceasta cu o isbândă care-a împrăştiat în câmpul sportivilor români, o nouă doză de optimism şi satisfacţie.

Pentru această nouă ofrandă, orice elogii sânt justificate...

George Fulga

CITIŢI IN PAGINA VI-a: ULTIMELE ŞTIRI TELEFONICE ŞI TELEGRAFICE DIN TOATA EUROPA

O victorie plăcută şi o consecinţă nu prea...

Ultimele matchuri ale reprezentativei României ne-au obişnuit cu un regim special. Ne sculam Duminecă cu mult înainte de ora prânzului, dejunam cu o oră mai devreme, făceam pe astronomii la fereastră şi o porneam depe la ora 2 la A. N. E. F.

Eri, organismul nostru footballistic s'a resimţit grozav în urma schimbării de regim pe care a suferit-o. Dar să vedem cum a fost...

La domiciliul subsemnatului ne-am adunat câţiva colegi de redacţie. Nu vreau să spun prin aceasta că onoraţii mei colegi nu ar avea aparate de radio. Dar simţeam nevoia să fim mai mulţi împreună, ca să avem cui ne plânge, ca să ne transfor[illegible]ăm în comentarii eventu[illegible]e [illegible]ri. Cari din [illegible]

Din puterea obişnuinţei toată lumea a venit cu două ore înainte de... începerea matchului ca să... ocupe un loc mai bun.

Vornic — care a fost mai harnic — a sosit primul şi s'a instalat chiar lângă aparat. Ceilalţi, pe măsură ce soseau, ocupau locuri ceva mai departe de difuzor.

In aşteptare, Fulga laudă binefacerile radio-ului.

— Cu ajutorul acestei invenţii mă costă 30 de lei (Fulga a venit cu maşina N. A.) şi sunt ca şi la Lodz. Şi'n plus, nu mi-a mai cerut nimeni bilet de favoare pentru matchul România — Polonia.

In acest timp Herescu fixează... plafonul. Probabil că se crede la A. N. E. F. şi se teme de ploaie.

Mai sunt câteva minute până la începerea audiţiei. Ca să fim mai siguri, deschidem aparatul mai înainte. Prudenţa este mama înţelepciunei şi proteguitoarea... conferinţelor agricole. Căci până la football, ne mulţumim cu o conferinţă agricolă.

In fine. Câteva şuerături şi suntem în legătură cu Lodz-ul.

D. Radu Vasilescu îşi precipită vocea prin difuzor şi ne anunţă cu vocea tremurătoare: ...e 3—2 pentru România.

Socaciu, care nu-şi crede.. urechilor, vrea să verifice:

— Poftim?

Noroc că d. Vasilescu — din proprie iniţiativă — a repetat foarte sigur de sine:

— 3—2 pentru România!

Entuziasmul sonor al «galeriei» a avut ca efect mărirea numărului... spectatorilor: vecinii dela parter, speriaţi, au venit să vadă ce s'a întâmplat.

Până la pauză mai avem destule şocuri nervoase, căci înaintaşii noştri au scăpat câteva goaluri sigure.

Inceputul reprizei a doua înseamnă o [illegible]vilor. Cu ultima energie, [illegible]ică. Timp de câteva minute polonezii se desfăşoară la poarta noastră. «Galeria» noastră e în panică. Fulga se scarpină la ceafă.

— Ce e dragă, ai emoţii?

— Aş! Mă mănâncă... paraziţii dela radio.

D. Vasilescu ne anunţă — foarte enervat — că Dobai e oprit pe nedrept de către arbitru. Bine 'nţeles că-l huiduim prompt. Fapt care a avut urmări neplăcute: fata care venise cu cafele, a răsturnat tava pe pantalonii lui Vornic.

Dar în momentul când dela Lodz ni se comunca vestea că «egalarea pluteşte în aer», undele ne-au adus altă veste, mai plăcută: «Baratki a marcat cu capul. E 4—2 pentru România!»

«Galeria» a început să se manifeste cu o exuberanţă... nebănuită. Odaia s'a transformat într'un infern. Ţipete, urale, aplauze şi... n'am mai auzit nimic dela Lodz. Tumultul se calmase şi totuş nu se mai auzea nimic...

Vineri mă duc să scot aparatul de radio dela reparat!

A. Noi

Am făcut o partidă strălucită

Importantele relatări ale trimisului nostru special la Lodz

LODZ, 4. (Prin telefon dela trimisul nostru special). — Cei câţiva români cari au fost spectatorii matchului de football dintre Polonia şi România, au trăit momente de satisfacţie şi de entuziasm cum puţine s'au oferit în alte deplasări ale echipei noastre naţionale.

Atmosfera de entuziasm din micul grup de oficiali şi gazetari români a egalat, a întrecut chiar clipele de mare mulţumire sufletească ce au resimţit, — cu ani în urmă — conducătorii expediţiei româneşti la campionatul mondial dela Montevideo, după strălucita şi neaşteptata victorie asupra reprezentativei Perului.

Nici la Trieste, când România a făcut memorabila partidă din faţa Cehoslovaciei, satisfacţia nu a fost mai copioasă.

Nu e vorba de orele de beatitudine de după match, de după victorie. Astfel de satisfacţii au resimţit toate acele mii de spectatori ai stadionului «Principele Carol», după oricare victorie românească. Este vorba de mulţumirea din timpul jocului, de mândria cu care ne-am putut încrucişa privirile cu massele de spectatori polonezi, în timpul jocului. In timpul unui joc în care echipa noastră naţională a fost mereu tot timpul, superioară din punct de vedere tehnic şi tactic, ca alură şi ca ţinută sportivă şi morală.

Confirmând pe toţi aceia cari şi-au pus nădejdea în această echipă care în sezonul actual a mers din bine în mai bine, «naţionala» României a făcut aci la Lodz pe un teren sgrunţuros şi derutant, în mijlocul unui public care şi-a încurajat sgomotos şi neîntrerupt echipa sa şi în faţa unui adversar în cea mai bună formă — după cum susţin toţi cei de aici, toţi cei cari au văzut echipa polonă în matchul cu Suedia — cel mai bun match al anului, cel mai bun joc al ultimilor ani.

România şi-a impus tastica s'a curentă în dubla V

Acea «zi bună» pe care o revendică fiecare jucător şi fiecare conducător de echipe înaintea unui match greu, nu este o vorbă goală. Astăzi, România a avut în adevăr o zi bună, căci i-au reuşit toate. Mai puţin ghinionistă ca în matchul cu Suedia, dar urmărită încă de nenoroc, echipa noastră a dovedit eficacitate, condiţie fizică, condiţie technică şi tactică şi, mai ales, un elan îndrăcit şi un moral pe care numai echipele mari, cu rutină îndelungată, îl pot menţine.

BARATKY

In adevăr, polonezii au avut la începutul matchului câteva minute de iureş, cari ar putea fi asemuite începutului făcut de România în Balcaniada din 1933, în faţa Jugoslaviei.

O echipă nerutinată şi lipsită de curaj, ar fi fost o pradă uşoară pentru polonezi, cari, ar fi recoltat azi o victorie uşoară.

Sub comanda excelenţilor noştri mijlocaşi, înaintarea noastră a trecut însă imediat la o vijelioasă contra-ofensivă, marcând în câteva minute 3 goaluri splendide şi asigurându-şi un avantaj pe care ar fi putut şi ar fi trebuit să-l mărească, dacă arbitrul ar fi fost cât de cât obiectiv.

Când scorul a fost 3—1, Covaci a fost pus în poziţie splendidă de shoot la câţiva metri de poarta adversă. Arbitrul a găsit însă că 4—1 ar fi prea mare avantajul nostru şi a fluerat offside.

Aceiaşi figură a făcut-o dealtfel şi aproape de sfârşit, după ce Baratki marcase al patrulea goal.

Polonezii erau în acest moment complect depăşiţi şi Baratki, vulpe şireată, a sesizat şi a căutat să stoarcă şi să fructifice fiecare acţiune. La un moment dat înaintaşul nostru centru a scăpat singur, flancat de Dobai, căruia se pregătea să-i dea o minge bună — o minge care pentru Dobai ar fi fost floare la ureche. In forma de shoot de azi, Dobai marcă fulgerător în poziţia în care se găsea. Arbitrul a ţinut să oprească însă mărirea scorului şi — fireşte — a fluerat offside. N'a protestat, desigur, nimeni dintre privitori.

Dar după match polonezii au fost destul de obiectivi pentru a recunoaşte că scorul putea fi mai mare.

Dar nu aceasta interesează, 4-2 este un rezultat concludent şi categorie, şi un 5-2 n'ar fi spus poate mai mult.

Interesează şi ţin să subliniez acest fapt, că echipa României a făcut un joc de mare clasă, care a impresionat profund toată lumea.

Am avut o ECHIPA, nu 11 jucători

Nu se poate vorbi în echipa României de jucătorul cel mai bun şi de jucătorii mai slabi. Cu toţii şi-au făcut pe deplin datoria. Nu se pot face distanţări şi diferenţieri între unsprezece jucători cari n'au căutat nici un moment să difuzeze merite şi talente personale, ci au încercat (şi au reuşit) să facă O ECHIPA.

Dealtfel, tot secretul victoriei noastre acesta este. Am avut o echipă complectă. Fiecare a căutat să completeze pe celalt, o greşală a unuia era repede îndreptată de altul.

Cât priveşte omogenitatea, ea a fost perfectă. Am înregistrat faze când mingea era purtată, fără ca adversarul să o atingă, de 8 români.

Echipa noastră a făcut într'un cuvânt, un joc de mare clasă şi n'a avut momente de dificultate decât la mijlocul reprizei, când polonezii atacau desiănţuiţi să obţină egalarea.

Au fost câteva momente critice la poarta României, dar cu sistemul nostru de joc în dublu v, toate încercările poloneze s'au irosit.

NE-AM IMPUS SISTEMUL DE JOC

Lupta a fost hotărâtă în momentul când sistemul nostru de joc a reuşit să se impună. Se ştie că echipa noastră practică formula dublului v, în forma ei cea mai clasică. Bodola şi Covaci (sau Moldoveanu, în momentele când a jucat inter) au format regulat un al patrulea compartiment.

Polonezii practicau aceiaşi formulă de joc, cu deosebirea că dublul v, este mai puţin reuşit, în sensul că nu este singurul lor sistem de joc. Polonezii au jucat uneori în dublu v. uneori cu toţi cei cinci înaintaşi pe o linie, şi uneori cu 3 fundaşi şi 3 halfi. Adversarii noştri n'au făcut ceeace au reuşit suedezii în faţa noastră:

Să nu renunţe nici un moment la tactica şi la sistemul lor de joc. Ei, dimpotrivă, văzând că în dublu

VINTILĂ C.

v. suntem mai perfecţionaţi, au variat — desigur fără calcul — sistemul de joc. Rezultatul a fost că echipa noastră a stăpânit tot timpul terenul de joc.

De un singur lucru mi-a fost teamă. Că polonezii ne vor bate cu iuţeala şi condiţia fizică. Or, şi aci am avut plăcerea să constatăm că «unsprezecele» nostru, experimentat şi prevenit, a anihilat viteza adversarului şi i-a irosit condiţia fizică, uzându-l cu passe scurte şi variate.

Mijlocaşii polonezi au fost pur şi simplu ridiculizaţi şi au constituit compartimentul cel mai slab al învinşilor noştri.

In schimb, apărarea imediată a fost extraordinar de prudentă şi de viguroasă.

Dezorientaţi de tactica noastră, mijlocaşii polonezi au dezorganizat întregul joc de viteză şi de elan al polonezilor şi acţiunile înaintării — nesusţinute — era pradă lesnicoasă pentru admirabilii noştri fundaşi, Burger şi Felecan.

In înaintarea poloneză cei mai buni au fost Mathyas şi Willymski.

Arbitrajul ne-a dezavantajat

Arbitrajul d-lui Klug a fost, în general, slab. Mai prost este însă că a dictat uneori penalizări cu totul

RAFINSKI

imaginare, — imaginate pentru a opri echipa noastră să-şi mărească avantajul.

O victorie mare

Acestea sunt condiţiunile technice în cari s'au desfăşurat matchul şi cari au asigurat României una din cele mai frumoase victorii internaţionale.

Oficialitatea echipei noastre, foarte satisfăcută de rezultat, este mai ales im-

(Continuare în pag. III-a)

Echipa României a plecat azi dimineaţă la Varşovia

LODZ, 4 (Prin telefon). — Echipa naţională părăseşte oraşul Lodz mâine dimineaţă (Luni), cu destinaţia Varşovia.

In Capitala Poloniei, oficialii şi jucătorii români vor depune o coroană la mormântul Eroului necunoscut.

In ceiace priveşte matchul Bucureşti — Varşovia, tratativele au fost momentan întrerupte.

Se aşteaptă mai întâi rezultatul dela Tallin, deoarece matchul Bucureşti — Varşovia este în funcţie de matchul România.

In cazul, când răspunsul dela Tallin va fi favorabil, matchul Bucureşti — Varşovia va rămâne în proect.

—*—

Jucătorii români au făcut o entusiastă manifestaţie lui „Papa Costel"

LODZ 4 (Prin telefon). — Victoria echipei româneşti în matchul dela Lodz a produs în rândurile oficialilor poloni o admiraţie unanimă, iar în rândurile jucătorilor români un entuziasm indescriptibil.

După match, oficialii polonezi au venit la vestiar şi au felicitat — un admirabil exemplu de sportivitate — conducătorii şi jucătorii români.

Entusiasmaţi, la rândul lor de rezultat, la obţinerea căruia conducătorii au colaborat printr'o caldă susţinere a echipei de pe tuşe, jucătorii le-au făcut o entuziastă manifestaţie de simpatie.

Obiectivul principal al acestei manifestaţii a fost d. Costel Rădulescu, pe care jucătorii l-au ridicat pe braţe, l-au supranumit pentru părinteasca grije pe care le-o poartă «Papa Costel», şi i-au strigat un prelungit «hip-hip-ura».